

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5. (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Delegacijsko zasedanje.
Zborovanje posameznih delegacijskih odsekov.

S. — Dunaj, 18. oktobra. Danes zboruje vojni odsek ogrske delegacije, na katerem zborovanju bo vojni minister Schönau predložil proračun vojaške uprave. Danes popoldne zboruje odsek za skupna vprašanja, ki bo svojo sejo nadaljeval tudi v sredo. V četrtek zboruje mornariški odsek.

A. — Dunaj, 18. oktobra. Poljski konservativni poslanci bodo stavili v galiskem deželnem zboru nujni predlog, s katerim pozivljajo avstrijsko vlado, naj se upre ogrski zahtevi, da bi skupna banka bila dolžna izplačevati v gotovini. Tudi nemški krščanski socialisti so ostro nastopili proti tej ogrski zahtevi. — V nedeljo je bil v Brucku ob Litvi shod, na katerem je govoril bivši minister dr. Gessmann in na katerem je bila sprejeta tozadevna resolucija, ki se obrača proti izplačevanju v gotovini.

Iz delegacijskega odseka.
Za vojaške zadeve.

S. — Dunaj, 18. oktobra. Kakor izve dunajski poročevalec »Slovenskega Naroda« iz zanesljivega vira, bo v današnji seji ogrskega delegacijskega odseka za vojaške zadeve razvil vojni minister Schönau vojaški reformni program. Ta program vsebuje uvedbo dveletne vojaške službe.

Bilinski ostane.

G. — Lvov, 18. oktobra. »Gazette Narodowe« trdi, da so vesti o demisiji finančnega ministra Bilinskega popolnoma izmišljene. Poljski poslanci bodo glasovali proti ogrski zahtevi za uvedbo plačila v gotovini. Stališče ministra Bilinskega je torej ravno v tem oziru glede bančnega vprašanja jako trdno. Z druge strani se zatrjuje, da bo finančni minister Bilinski demisioniral le tedaj, če pride do spoznanja, da bodo njegovi davčni načrti v državnem zboru odklonjeni.

S. — Dunaj, 18. oktobra. Tudi nemško-nacionalni krogi dementirajo vesti o demisiji finančnega ministra Bilinskega. Poudarjajo pa, da je poljsko naziranje, da bo mogel postati nov finančni minister zopet edino le Poljak, popolnoma krivo, ker nikakor ne priznavajo »Besitzstande« kake narodnosti na kak ministerski portfelj.

Vprašanje kanalskih cest.

G. — Lvov, 18. oktobra. 20. t. m. se vrši plenarna seja galiskih poljskih deželno- in državnozbornih poslancev, v kateri se bo razpravljalo o kanalskem zakonu. K seji sta povabljeni tudi finančni minister Bilinski in poljski minister-krajan Dulemba.

Davki na Češkem.

BB. — Praga, 18. oktobra. Davčna komisija češkega deželnega zbora je imela včeraj popoldne sejo. Debat

je zadevala dež. davek na pivo. Referent je priporočal, da naj se davek na pivo uvede s 1. novembrom t. l. in zviša na 3 K 70 vin. za hektoliter.

Ogrski ministerski predsednik grof Khuen - Hedervary bolan.

S. — Dunaj, 18. oktobra. Snočna »Zeit« ve poročati, da je ogrski ministerski predsednik grof Khuen - Hedervary bolan na očeh in da se bo moral podvreči operaciji. Ker bi bil v tem slučaju za več tednov nesposoben za vsako politično delo, bi imelo to lahko v tem kritičnem času dalekosežne posledice in iz tega vzroka se baje njegova bolezen taji.

Bančno vprašanje.

A. — Budimpešta, 18. oktobra. Pogajanja radi bančnega zakona se danes zopet prične. Ogrski ministerski predsednik grof Khuen - Hedervary in finančni minister Lukacs sta v to svrhu včeraj odpotovala na Dunaj.

Novi vojaški zakon in ogrske zahteve.

A. — Budimpešta, 18. oktobra. V konferenci, ki sta jo imela avstrijski pravosodni minister Hohenburger in ogrski pravosodni minister, sta obravnavala novi vojaški kazenski proces. — Ogrska vlada zahteva zakonito uvedbo madžarsčine kot uradni jezik in prvi instanci na celem Ogrskem.

Censtohovski roparji in tatovi.

G. — Krakov, 18. oktobra. Ubeglega slugo čenstohovskega samostana z imenom Zalog, so aretirali v Hamburgu v trenutku, ko se je hotel vkrcati na ladjo, da bi jo odkuril v Ameriko. — V celem je dosedaj aretiranih zaradi čenstohovske afere 8 oseb. Menih Maczoch je končno priznal v preiskovalnem zaporu, da je umoril v svoji celici svojega brata in da je poneverjal romarski denar.

Ogrski škof — modernist.

S. — Stolni Belgrad, 18. oktobra. Jezuiti so obdolžili škofa Prohaska, da je modernist, in sicer radi govora, katerega je govoril v ogrski akademiji znanosti. Škof Prohaska je izjavil, da ne gre jezuitom o tem sodba, ker ima nad škofom edinole papež nadzorovalno pravico.

Volitve na Hrvaškem.

B. — Zagreb, 18. oktobra. V volilnem okraju Korenica je postavljen proti kandidatu Pribečeviću za vladnega kandidata sekcijski šef Aranitzki. Kakor trdi ogrska vladna korespondenca, imajo vladni kandidati v vseh volilnih okrajih dobre šance.

Aehrenthalova politika in balkanske države.

A. — Sofija, 18. oktobra. »Novi Vek« poudarja, da stremi avstrijski zunanji minister grof Aehrenthal za tem, pridružitvi Bolgarsko trovezl. Enako namerava tudi s Srbijo. List

apelira na vlado, naj varuje interese Bolgarske, ker lahko voli v dobi, ko se potegujejo za njo zahodne države, med temi in trovezlo.

Bosanski Hrvati pri papežu.

S. — Rim, 18. oktobra. Papež je sprejel v enourni avdienci hrvaško deputacijo iz Bosne pod vodstvom dr. Nikole Mandića. Deputacija je papežu obširno razložila razmere v Bosni in pogubonosno dr. Stadlerjevo politiko.

Štrajk železničarjev na Francoskem.

B. — Pariz, 18. oktobra. V raznih delih mesta so bile včeraj zopet porezane telefonske in brzjavne žice. Na ulicah je eksplodiralo tudi več peklenjskih strojev, toda brez vsake škode. V provinci so nastali na več krajih nemiri in prišlo je do izgrediv ter bojov med policijo in štrajkujočimi železničarji. Na nekem železniškem mostu so nasli ravno pred prihodom vlaka bombo, katero so še pravočasno odstranili, da se ni zgodila nesreča. Vojaštvo še vedno strahuje železniške proge. Vlada zatrjuje, da je štrajk železničarjev toliko kakor končan, seveda vse kaže, da vladna domnevanja niso nikakor zanesljiva.

Bolezen srbskega prestolonaslednika Aleksandra.

S. — Belgrad, 18. oktobra. Zjutraj izdano vladno poročilo o bolezni prestolonaslednika Aleksandra ne konstatira zboljšanja bolezni. Profesor Chvostek se je vrnil na Dunaj. Nekemu poročevalcu je izjavil, da pa de odločitev pri bolezni prihodnji teden. Tek bolezni je normalen, slučaj pa sicer jako težak, vendar ni obupen. List »Štampa« trdi, da je bil prestolonaslednik že bolan prej, predno je odšel k manevrom.

B. — Belgrad, 18. oktobra. Snoči ob 8. je bil izdan buletin, kateri poroča, da je stanje prestolonaslednika neizpremenjeno. — Temperatura 40.2 C., udarec žile 96, dihanje 36. Pacient ne kašlja. Cesar Franc Jožef je dal po poslaniku, grofu Forgachu, izraziti kraljevi rodbini svoje sočutje, enako tudi turški sultan in rumunska vlada. Kraljeva skrb in žalost vsled bolezni prestolonaslednika je velika. Princ Juri obiskuje navzlic nevarnosti, da bolezen nalez, ves dan bolnega brata.

Pred odločitvijo v Perziji.

S. — London, 18. oktobra. V Perziji se pripravljajo važni dogodki. Že delj časa vlada zlasti v južni Perziji popoln nered. Roparske čete ogrožajo promet, trgovino in varnost imetja. Vse odredbe perzijske vlade v tem oziru so bile dosedaj popolnoma brezuspešne. Od leta 1907 sem obstoja med Angleško in Rusko pogodba, katera določa severno Perzijo kot rusko interesno sfero, južno Perzijo pa kot angleško, sicer pa statuirajo princip, ne umešavati se v notranje perzijske zadeve. Sedaj pa je Angleška v Teheranu zagrozila, da nikakor

več ne more prenašati nevarnosti in zmešanih razmer na jugu. — Pričakovati se sme, da si bodeta Ruska in Angleška v kratkem Perzijo med seboj razdelili.

Spopadi med bolgarskimi četaši in turškimi vojaki.

A. — Carigrad, 18. oktobra. V Čarlaku, v vilajetu Kosovo, je prišlo med bolgarskim, pet mož broječim vstaškim oddelkom in turškimi vojaki do spopada. Streljalo se je na obeh straneh. 4 četaši in 6 vojakov je mrtvih.

Venezelos — grški ministerski predsednik.

A. — Atene, 18. oktobra. Nedvomno bo Venezelos predsednik novega grškega kabineta. Grška bi smatrala vsake represalije s turške strani v tem oziru za umešavanje v notranje grške zadeve.

Prvi predsednik ruske dume umrl.

A. — Petrograd, 18. oktobra. Predsednik prve ruske dume Murmcev je nenadoma umrl.

Nesreča v rudniku.

A. — Herne (Vestfalsko), 18. oktobra. Včeraj popoldne se je utrgala vrh vzpenjače v Shamrock - Schachtu I. V vzpenjači je bilo 30-35 rudarjev, o katerih usodi se dosedaj še ničesar pozitivnega ne ve. Da bi rudarje rešili, ni mnogo upanja.

B. — Herne (Vestfalsko), 18. oktobra. Pri rudniški nesreči v Shamrock - Schachtu I. so trije rudarji našli smrt, 9 jih je težko ranjenih, mnogo pa lahko.

V zraku čez morje iz Amerike v Evropo.

A. — New York, 18. oktobra. Včeraj opoldne je dospel iz Wellmanovega zrakoplova, ki je že daleč na Atlantskem morju, v New York brezvični brzjav. Brzjav se glasi: »Vožnja vsled megle in vetrov neprijetna, nimam veliko nade na uspeh, vseeno pa vožnjo nadaljujem.« V merodajnih sportnih krogih prevladuje mnenje, da se Wellmanu njegova pogumna vožnja ne bo posrečila.

Pasivna rezistenca na buštehradski železnici — odstranjena.

G. — Praga, 18. oktobra. Pogajanja med direkcijo in nastavljenici buštehradske železnice so imele v toliko uspeh, da so železničarji za nekaj časa nameravali pasivno rezistenco odložili.

Kolera.

B. — Budimpešta, 18. oktobra. Včeraj in predvčerajšnjim je obolelo na Ogrskem za kolero 16 oseb in 6 jih je umrlo.

B. — Rim, 18. oktobra. V zadnjih 24. urah je obolelo za kolero v Neapolju 7 oseb, 6 jih je umrlo. V provinci Neapolj je obolelo 29 oseb, mrtvih je 12.

B. — Belgrad, 18. oktobra. Tukaj je zbolel nek železniški delavec za kolero.

Izbistriamo pojme!

V Trstu imajo dostikrat napačne pojme o naših razmerah; vsled tega o njih — pa ne trdimo, da v hudobnem namenu — mnogokrat napačno sodijo.

Tako je sedaj »Edinost« priobčila članek »Mladini«, v katerem je marsikaj resničnega; pa tudi več neresničnega, ali vsaj netočnega. Konča se pa omenjeni članek z nekako tržaško samohvalo, češ, da so tržaški »starini« mladi in da »mladinov« ne odgojujejo.

S tega bi se dalo sklepati, da smo v Ljubljani »mladino« odgajali. To pa je velika netočnost, katera se mora takoj popraviti. Komaj so takozvani »Skalaši« nastopili — o službah, o katerih govori »Edinost«, molčimo — dobili so štiri mesta v eksekutivnem odboru slovenske napredne stranke, dva mesta v odboru »Narodne tiskarne«. Kar jih je imelo postavno starost, bili so voljeni v občinski svet ljubljanski in v deželni zbor kranjski. Nikdo ni odrival mladosti, vsakemu so bili dobrodošli; skupno sodelovanje pa se ni pričelo, ker se ti gospodje nikdar niso hoteli pokoriti sklepom večine. Tudi je trmoglavost dr. Zerjava, ki je sleparil s svojim Agro-Merkurjem proti sklepom eksekutivnega odbora, moralo roditi nasprotja. Bojimo se, da se bo morda še izkazalo, da je bil mladi človek prava nesreča — tudi za Trst. Da pri tem stari niso smeli rok križem držati, je več nego naravno! Posledica je bila, da je vsled tega še celo »Dnevnik« v Celju očital našim rodoljubom, da so si na račun naroda odelbeli svoje trebuhe. Ali o tem nečemo še kaj pisati!

Razmere so pač take, da tudi v bodoče ne bo mogoče stranke vzdržati, če se ne bodo upoštevali sklepi večine. Kdor je torej »sloga-naprednjak«, naj se postavi za princip majorite, in večja bo njegova modrost, če ne bo zbadal na obe strani. V Ljubljani so kritični časi, če se bo dala rešiti, rešili jo bodo — starini. Če bodo hoteli »mladini« pomagati, bodo dobro došli. Ako ne, bodo morala Ljubljana prestopiti preko njihovega razdiranja na dnevni red. Organizacijo stranke pa bodo morali gospodje spoštovati, klanjati se bodo morali sklepom večine — to je predpogoj vsakega sodelovanja! Sicer pa ne bode napačno, če se izreče, da imajo gospodje v Celju in Trstu dosti napačnih pojmov o vplivu »Skalašev« v Ljubljani. Je več kričanja, nego vpliva, kar bodo ljubljanske volitve prav jasno dokazale. Bilo bi morda lažja: »neje, če bi se niti v Celju, niti v Trstu v vse to ne vtikali, ter nam v Ljubljani prepustili, da sami vse uredimo, kar je potrebno!«

—r.—

»Deželni finančni minister« pa Belokranjec.

Dr. Lampe ali kakor ga nekateri zlobno imenujejo »deželni finančni minister«, pač zaradi tega, ker nima niti pojma o financah, kar zlasti dokazujejo njegovi čudni nakupi mlinov, očitno nima sreče v Beli Krajini. Pred tremi leti je moral bežati in se skriti ta junak z jezikom — pod mizo pred razjarjenimi kmetijskimi volilci v Gradcu, v nedeljo pa se mu je zopet nekaj podobnega prigodilo v Semiču. Ko je prodajal svojo klerikalno politiko ter psoval vse, kar ne trobi v en rog s klerikalci, je nastal med zborovalci tak vihar, da je moral Lampe pobrati šila in kopita ter zbežati z govorniškega odra. Za slovo so vrgli razburjeni kmetje še par gnjilih jajec za njim. In »deželni finančni minister« je bežal, kolikor so ga nesle noge, napredni volilci pa so se krohotali. Da, Bela Krajina so za dr. Lampko očitno vroča tla, zato bi jo najbolje storil, ako bi Belokranjec pustil lepo pri miru, ker sicer se mu lahko prigodi, da si bo na vročih tleh belokranjskih temeljito opekli svoje prste. Pravijo, da do tretjega gre rado. Zato ni izključeno, da bo gospod »deželni finančni minister« čez tri leta, ako mu bog da še zdravje in življenje, v tretjič poskusil svojo srečo v Beli Krajini. Bojimo pa se, da se bo Lampetu takrat še slabše godilo in da bo takrat odšel iz Bele Krajine z zavestjo, da je le-ta za klerikalce za vedno izgubljena.

Kdo ve kaj?

Snoči se je v našem uredništvu oglasil eleganten tuj gospod, ki je rekel, da je prišel v Ljubljano, ker upa, da bo tu dobil zanj velevažne informacije. Nato je nam pravil, da je pozitivno izvedel, da živi tu v Ljubljani potomec nekega visokega dostojanstvenika, ter nas izpraševal, ako je nam o tej stvari kaj znanega. Seveda smo mu morali odgovoriti, da smo docela neinformirani. Tujec se je nato poslovil, ter nas obenem naprosil, naj bi stvar zabeležili v listu, češ, da se morda najde kdo, ki bo o onem človeku, ki ga išče tujec, kaj vedel povedati. Torej, kdo ve kaj?

Časnikarska pravda.

Kakor čujemo, so gg. V. Gabere, Vlad. Gaertner in drugi vložili proti g. M. Plutu tiskovno tožbo radi razgaljenja na časti, ker jih je v neki svoji notici imenoval »lačne pse«. — V kratkem bo razpisana civilna obravnava proti g. M. Plutu na tožbo g. V. Gaertnerja radi neplačanih karikatur, lepakov itd.

Kje pa smo?

Zdi se res, da je dandanes pri nas na Kranjskem vse mogoče. Vzemimo slučaj Peerz. Mož, kateremu se je že

očitalo in dokazalo toliko svinjarij, da že vse smrdi do neba, je še vedno učitelj na e. kr. ženskem učiteljskem in obenem okrajni šolski nadzornik, človek, kateremu bi povsod drugod, v vsaki drugi deželi pokazali vrata, ter ga izročili v roke pravice zaradi njegovih škandaloznih in sramotnih dejanj. To je res nekaj nezaslišanega! Najbolj čudno pa je, da klerikalno glasilo »Slovenec« o vseh Peerzovih škandalih molči, kakor riba. Tega si nismo mogli razlagati, dokler nismo izvedeli, da Vsenemec in zaupnik nemškega šulferajna Peerz pristika prav pridno na kljuko »Slovenčevega« uredništva in da jim dela vse mogoče obljube za slučaj, da ga pardonirajo. Seveda bo ta Peerzov račun s klerikalci moralo poplačati kočevsko učiteljstvo s svojo kožo. Sedaj je nam vse jasno, zakaj Rudolf Peerz tako trdno sedi na svojem profesorskem in inšpektorskem stolu! Zaupnik šulferajna se je vdiinjal klerikalcem pod pogojem, da molče o njegovih zločestvih in da ga vzdržijo na njegovem mestu. In za to ceno so se dali klerikalci kupiti, oui, čuvaji javne morale! Sramota! Za to bo Peerz posloval tako, kakor bodo oni ukazovali, bodo še nadalje mirno trpeli, da bo dekliska čast gojenk na učiteljskem še nadalje v neprestani nevarnosti in da bo Peerz tudi še v bodoče imel kočevske učiteljice za svoj harem, kakor mu to očita »Freie Deutsche Schule«. In kakor da bi se ne bilo prav nič prigodilo, kakor da bi bil Peerz nedolžen angel, je visoki e. kr. deželni šolski svet v svoji neskončni modrosti imenoval Peerza za člana izpraševalne komisije za ljudske in meščanske šole, in sicer kar za dobo treh let. Torej so vsa razkritja o nesramnostih Peerzovih bob v steno pri našem deželnem šolskem svetu. Tudi prav, da to vemo, bomo vsaj v bodoče vedeli, kdo je skrivaj vseh škandalov, ki jih je zagrešil Peerz, ter bomo po tem uravnavali svoje postopanje.

Umor v Zagorju ob Savi.

Izvedeli smo še naslednje podrobnosti: V nedeljo popoldne je popival nekaj steklarjev iz tukajšnje steklarne trboveljske premogokopne družbe v gostilni »pri Tišlerju«, katera lastnik je bil umorjeni Anton Grčar. Že popoldne se je izrazil morilec, steklarski delavec Peter Mutnik proti svojim tovarišem: »Nocoj se bomo pa še fest tepli.« In res je začel proti večeru okrog 6 ure razsajati in delovati po mizi, kakor bi z nožem razrezaval prte. Ker je znan kot splošen pretepač, ga je gospodar opozoril na dostojnost in ko se temu ni pokoril, ga je postavil pred vrata ter mu prepovedal vsak nadaljni vstop v njegovo hišo. Pripomnim naj še, da je to fant okrog 20 let star

in je mogla vplivati na njegovo naravo samo slaba vzgoja matere, katera je pri umorjenem gostilničarju služila za dekle. Mož je namreč pobegnil od nje, ker se ga večkrat precej nasrka. Oddaljivši se kakih 5 do 6 korakov od hiše zavpije: »saj vendar nimam nič v roki, kaj hočete od mene!« Grčar mu je odgovoril, naj gre spat in naj bo miren, na kar se je prejšnji zaletel proti njemu, v roki dvorezno bodalo 25 do 30 cm dolgo, katere vrste sedaj igrajo med steklarji v Zagorju precejšnjo vlogo. Prerezal mu je prsno in trebušno mreno. Grčar je storil še dva koraka, potem se je pa zgrudil. Kakih 10 minut na to je bil mrtev. Navedem naj še, da je bil umorjeni priden in vesten gospodar ter 20 let uslužben pri trboveljski premogokopni družbi, poleg tega pa še opravljal doma svoje posestvo. Bil je splošno miren človek in povsodi priljubljen. Naj mu bode zemljica lahka. Morilec Peter Mutnik ima pa sedaj še dve nerešeni obravnavi zaradi pretepev. V zadnjem času je tudi nekaj poškodoval nekega črevljarskega pomočnika, da se je moral slednji podati v deželno bolnico. Nerazumljivo nam je, zakaj oblast ne spravi takih elementov takoj s poti, ampak čaka vedno, da pride do skrajnosti.

Promocija.

Včeraj, v ponedeljek, je bil na staroslavnem češkem vseučilišču promoviran za doktorja prava gosp. Fr. Bončina, uradniški aspirant državnih železnic pri Sv. Luciji ob Soči. Mlademu doktorju čestitamo.

Radi »narodnih dam«.

Nedavno tega smo priobčili notico, v kateri smo izrekli sodbo o tistih »narodnih« damah, ki zahajajo v nemško gledališče. Dasi je bila notica pisana docela mirno, vendar jo je nam državno pravdnistvo zaplenilo. Proti tej zaplenbi smo se pritožili in na to pritožbo se vrši v sredo 19. t. m. ob 5. popoldne javna obravnava pred tukajšnjim deželnim sodiščem. Kdor pozna razmere, ki vladajo pri nas, bo vedel vnaprej, da pritožba ne bo imela uspeha. In če se tudi zgodi čudež, da ljubljansko sodišče razveljavi zaplenbo, je potem še tu graško nad sodišče, ki vedno ugodno državnemu pravdnistvu ter zopet potrdi zaplenbo. In če tudi s pritožbami ničesar ne dosežemo, vendar od teh pritožb ne bomo odnehali. Naj le imajo gospodje delo z nami!

Nesreča v litijemskem okraju.

V soboto, 15. t. m. dopoldne je skladal ajdo v kozolec Jakob Mlakar po domače Krove, posestnik v Valčiji jami. Oder na katerem je stal, se je premaknil in je padel Mlakar na ročico spodaj stoječega voza in se nataknil s životom na srčno stran. Snel

LISTEK.

Vaški semenj.

Spisala Mara Tavčar.

(Konec.)

»Vidiš, Ušprna, srce ti je kupil. Zvečer pride vasovat. Le počakaj ga! Na, tu imaš zavitek. Jaz moram v krčmo, da se malo zasučem. Adijo!«

Zavitek je pritislila na srce in mislila vse najslajše, najlepše, ko pride in potrka na okence cin, cin, cin, cin, odpri dekle.

Prišedši domov, ni hotela odvit. Bolje je, da zvečer odvijem, si je mislila, ko bom sama v kamri, v miru in pričakovanju, ko zaslišim rahle korake . . . Oh, Miha, Mihee, Miheleček . . .

Gospodarju Janezu je odpovedala služba, češ, saj se pred pustom omožim. Ta čas bom pa pri bratu doma. Vesela je hodila po dvorišču in hlevu, delala z veseljem, samo, da bi prej čas minul. Popoldne se je spomnila gospodinjo, da je treba še enkrat stopiti na semenj.

»Prinesi, prinesi nov jerbas. Pri hčeri bo botrinja, boš nesla pogačo v novem jerbasu!«

»Ej, pogačo se lahko nese v caji, saj itak ne spečete velike! V jerbasu se bo kar izgubila!«

»Nič ne de, bom pa podložila s kakšno stvarjo in lepo na visoko prištimala, da bodo mislile, da jo je poln jerbas!«

Na semenju je srečala Vidmarjevega, bil je v družbi veselih ljudi. Pomežiknila mu je z očmi, saj sta se razumela.

Gospodinjo ni bila z jerbasom zadovoljna.

»Ali ne veš, da mora biti ob robu rdeče pobarvana, pa belega prineseš. Nesi ga nazaj!«

»Mati, kar nesite ga, pa po svoji volji kupite. Rute vam niso všeč, latvice preplitve, lonci trebušasti, sklednik predrag, pojdite sami in zberite!«

»Saj pa prve čase nisi bila taka. Ali še veš, kakšna reva si prišla k nam. Suha, bosa in naga. Tiste cunjice, ki si jih prinesla s seboj, so bile za v smeti. Jedla si vse od kraja. Zdebelila si se pri nas, ponižna si bila, sedaj si vsajtna, da te ni več prestajati. Križ je z deklami, križ!«

»Mati, pa s takimi gospodinjami, kakršni ste vi. Sedaj očitavate, saj sem vam delala. Vaški, katero boste vdiinjali, bom povedala, kako je pri vas. Brez dekle bodete!«

»Take ne bo več na Žibertovini, kakoršna si ti! Cela vas mi pripoveduje, kako nas obrekuješ s svojim

dolgim jezikom. Pa tebe vsi poznajo, nas pa tudi. Kaj, o tem tudi še ne veš, da hodiš ponoči okrog in stikaš kje kdo vasuje? Kdo pa postavlja lestvo pod okno? A? Opazili so te, ti hudoba grda, potem pa še blatiš pošteno dekle!«

»Hu! Hu,« je zajokala nedolžna Ušprna in zaloputnila vrata.

Na stopnicah se je zasmejala, ha, prav sem jo pogodila. Zato pa Miha Manice ne mara, ker misli, da mu je nezvesta. Kdo bi me opazil? Nihče! Janez je mogoče le sumil, ker sem gumbe na delavnih hlačah prešila. No, preozke so mi bile, kaj hoče. V takih mislih je prišla v kamro in stisnila zavitek k sebi, ki je vseboval podarjeno srce. Kaj, ko bi pisala pismo, dala bi mu ga, ko bo prišel na okno, si je tiho rekla in pripravila za pisanje.

Preserni moj Miha!

Jaz, močno gorečega srca, se vsemem za mizo, na kateri lučka gori, in Ti pišem te besede, da naj se Tvoje srce razveseli. Pišem Ti črno na belo, da bo res Tvoje srce veselo in da bi Te nič ne žalilo, kar piše moja desnica, ker vse je resnica. Preserni Te pozdravim in Te sred nagelja postavim, tako lepo, kakor je jasno nebo, prav zares, luna in zvezde vmes. Rožice na oknu naj Ti cveto, okrog posteljice Ti naj ptički pojo, ribice v vodi naj Te pozdravljajo noč in dan, da ne

boš nikdar zaspan, posebno pa tisti dan, ko Ti bo ta listič v roko poldan. Oh, da bil bi s srebrom in s zlatom okovan, na sredi pa golobček bel, da bi bil nocoj vesel.

Jaz vedno mislim na Tebe, ni ure ne dne, da bi ne mislila na Tvoje srce.

Še enkrat Te lepo pozdravim od zemlje do nebes, tri rožice postavim vmes. Prva je plava, da je moja misel prava, druga je rdeča, da je moja ljubezen goreča, tretja je bela, da bi se midva objela. To pismo naj bi se pri solncu bralo, pri luči ga ni treba brati, ker je škoda sveče žgati. Zdaj pa moram to slabo pisanje končati in ga na štiri vogle zravnati in drobni ptički podati, da ga nese v tisti kraj, kjer biva moj Miha zdaj. Jaz te ne bom nikdar pozabila, vedno Te bodem iz srca ljubila, kakor je smreka zelena, je moja misel vedno le ena, kakor je zelen rožmarin, si le Ti moj drag spomin. Pozdravljam Te čez vse hribe in doline, čez široko morje in čez ravno polje, kjer moj ljubi k meni v vas gre. V duhu Te poljubljam in objamam in do hladnega groba le Tebi zvesta ostanem.

Ušprna.

Ko je napisala, je prebirala in prebirala, čakala in čakala, a njega ni bilo.

se je še sam, ter stopil par korakov proti svoji ženi, padel na tla in izdihnil. Zapustil je razun žene, 5 otrok, katerih najmlajši ima šele tri tedne. Prejšnji večer je pa vlak, ki pride od Litije v Kresnice ob 8. uri 24 minut, povozil Janeza Upelja iz Kresniških Poljan hišna številka 3. Ta je padel pod kolesa, ki so mu zmečkala podplate na obeh nogah in ima tudi zlomljeno desno nogo. S prihodnjim vlakom prepeljali so ga v deželno bolnico.

Predavanje o koleri.

Ljudsko izobraževalno društvo »Akademija« v Ljubljani priredi v sredo, dne 19. oktobra t. l. v veliki dvorani »Mestnega doma« javno predavanje »o koleri«. Predava g. dr. Demeter Bleiweis vitez Trsteniški. Predavanje pojasnjuje skioptične slike. Začetek ob 8. zvečer. Vstop prost. Doneski se v pokritje stroškov hvaležno sprejemajo.

Varnostne odredbe proti koleri na Kočevskem.

Občine Osilnica, Fara in Banja-loka so dobile od oblasti stroge odredbe radi kolere. Vzele so se hiše v najem, oskrbele postelje, perilo in li-zol za razkuževanje. Dalje se je akre-rilo tudi potrebno gle-le osobja, ki bi v slučaju kolere, prevzelo oskrbo bolnikov. Županstva imajo predlagati seznamek vseh na Ogrskem in Hr-vaškem nastanjenih krošnjarjev, ka-terih število znaša gotovo nad 300. Okuženi kraji so še vedno v teh-le komitatih. Bars, Bodrogi, Baramya, (Ezytergo). Gran, Weissenburg, Ko-morno, Neutra, Pešta, Pilis, Dolna, Porontal, Zala na Ogrskem in Srem in Virovitica na Hrvaško - Slavon-skem. V Delnicah se ustavljajo vsi vlaki, ki jih preiskuje ondi postavlje-ni zdravnik.

Razne stvari.

* Neprijetno presenečenje. Rit-mojster baron Elemer Kemeny se je vrnil te dni z nočnim vlakom z dopu-sta na svoje službeno mesto v Zala-Egerszeg na Ogrskem. Šel je s kolo-dvora s svojo ženo naravnost v svoje stanovanje. Ko je žena odprla vrata, je s pretresljivim krikom padla na-zaj v naročje svojega moža. Ritmoj-ster je pogledal v sobo in tu je videl sredi svojega stanovanja mrtvaški oder, ob njem dve goreči sveči, na odru pa blede obličje mrliča. Spravil je svojo ženo v bližnji hotel, na to pa se je vrnil, da poizve, kako je prišel mrlič v njegovo stanovanje. Šel je naravnost k hišnemu gospodarju, ki se je jel opravičevati, da je napravil za svojo, prejšnji dan umrlo soprogo, mrtvaški oder v njegovem stanova-nju. Mislil je, da ritmojstra ne bo še tako kmalu z dopusta. Proti posestni-

Končno se je domislila, da bi bilo pametno odviti zavitek. S tresočo ro-ko je odvezala, z drhtečim srcem je pričakovala srečo z ogledalcem na sredi in z dvema listkama ob strani. Srce se je prismejal, opisano in orisano z vsemi barvami. Čisto ogle-dalce se je zasvetilo ob svitu luči. Listek je bil zavrt, počasi ga je od-vijala in čitala.

»Kdo bi le maral za takega hrusta, pojdi no spati, Ušperna pusta!«

»Odeni se z jezikom, saj dolg je dovolj, moja bo Manica, ti pa nikol.«

Neusmiljeno je jokala. Sedela je na skrinji, v roki je držala srce, solze so vrele in vrele, in kapale na srce, ki se je širilo in višalo od moče. Ko se je že dovolj razmočilo, se je krčilo in manjšalo in razkapavalo, tako da ji je nazadnje ostalo v roki le — ogledalce in prazen listič. Te nesreč-ne solze so vse razstopile in izrisale. Na tleh je bila mlaka razkapanega sreča; na vasi pa, kjer so stale stoj-nice in lope, je bilo polno smeti pa-pirja in slame — spomin na vaški semenj.

ku je vložil baron Kemeny tožbo radi motenja posesti.

* **Kratka sreča.** Pred kakimi šes-timi tedni se je v Tridentu poročil 27letni mizarški mojster Gvido Fi-lippi. Zakonska sreča pa je trajala le kratek čas. Že po štirinajstih dnevih skupnega življenja sta mlada poro-čenca spoznala, da ne spadata skupaj. Začel se je prepir, katerega so še podžigali ženini sorodniki. Vsled obupa nad takim življenjem si je Fi-lippi pognal te dni dve krogli v gla-vo. Naslednji dan je umrl.

* **Dedščina kralja Leopolda.** Med belgijsko vlado in princesinjo Kle-mentino se je dosegla glede dedščine po njenem umrlem očetu kralju Leo-poldu poravnava. Princesinja Kle-mentina dobi iz zapuščine še štiri milijone v denarju in se odpove vsem nadaljnim zahtevkam. Ker je že pre-je dobila šest milijonov, znaša njena dedščina skupaj deset milijonov. — Če bo pametno živela, bo že izhajala. — Vlada bi rada dosegla poravnavo tudi z grofco Lonyay, ki je pa men-da bolj trda kot Klementina.

* **Reven grof in bogata prince-sinja.** Princesinja Ida Sulko-w-ska, večkratna milijonarka, je prišla radi zapravljenosti pod skrbstvo. Princesinja je poročena z aradskim advokatom in državnim poslanecem, s katerim je pa sodnijsko ločena. Ne-davno se je spoznala z grofom Smet-kovim. Grof Smetkow je zelo zadol-žen, zato je takoj zasnubil bogato princesinjo. Skrbnik grofice pa neče dovoliti poroke, ker je grof popolno-ma obubožan.

* **Največja mestna hiša.** V New Yorku zidajo mestno hišo, ki bo go-tovo največja, kar jih je doslej na svetu. Visoka bo 170 metrov nad zemljo, njen temelj pa je položen 44 metrov pod zemljo. Samo temeljna dela stanejo čez šest milijonov dolar-jev, dočim bo stala cela stavka krog 50 milijonov dolarjev. V ogromnem posloppju bo nameščena cela uprava newyorškega mesta, pri kateri je za-poslenih nad 8000 oseb. V velikani-skih kletih bodo postavljeni številni stroji, ki bodo razsvetljevali in ogre-vali celo poslopje, uravnavali cirkula-cijo zraka ter mnogoštevilnih vzpe-njač. Vsi oddelki s svojimi stroji bo-do zvezani s posebno podzemsko elek-trično železnico.

Kako je pobegnil kralj Manuel.

(Konec.)

Kralj je bežal skozi park. Ker v zbežanosti niso našli ključa, je kralj moral po lestvi preko zidu. Bil je ves preplašen, prepričan, da ga ho-čejo ubiti. Za zidom so ga čakali grof Sabugora in marki Fail. Fail je vodil avtomobil, katerega so spremljali konjeniki. Spotoma so se z av-tomobilom večkrat ponesrečili, bilo je krog štirih zjutraj, ko so dospeli v Mafro. Ljudstvo, ki tam o revoluciji še nič vedelo ni, ga je sprejelo z veli-kim spoštovanjem. Dospelvi v Ma-fro, je kralj o svojem begu obvestil svojo mater, ki je bivala v Cintri. Dve uri potem je kraljica mati Ame-lija z avtomobilom došla v Mafro in se dolgo razgovarjala z Manuelom. Njun pogovor so neprestano motila iz Lisabone dohajajoča poročila. To-da te vesti, katere je kralju pošiljal njegov dvorni upravitelj, so bile ublažene in neresnične. Zato sta kralj in njegova mati do zadnjega hipa mislila, da ni tako hudo in da vse re-volucije ni smatrati tako resno, ka-kor je v resnici bila.

Krog devetih zvečer še-le je kralj prejel vesti, ki so mu verno naslikale položaj. Kraljica mati se je umakni-la nazaj v Cintri, vedno še prepri-čana, da ne bo nič hudega.

Kraljica Marija Pija, ki je bila v palači v Cintri, o vseh dogodkih ni prav ničesar vedela. Kajti živela je ločena od doma, ker se z možem — kraljem — nista prav razumela. »Na duhovščino, vojsko in plemstvo se vlada ne sme opirati, ker je du-hovščina nemoralna, vojska nesane-ljiva, plemstvo pa slepo« — je kra-ljici Mariji Piji pred nekoliko tedni dejal nekdo njenih zaupanih prijate-ljev. Ona pa mu je odvrnila: »Dolgo

že mi zatrjujejo to.« — V Mafro so vznemirjajoče vesti došle pozno na večer, pozneje pa so docela izostale. Na brzozavko, ob 1. po polnoči odpo-slani lisabonskem civilnem guver-nerju sploh niso mogli dobiti odgo-vora.

V sredo ob 10. zjutraj še vedno niso vedeli, kaj se je zgodilo v Lisa-boni. Kralj je bil duševno tako po-trt, da vso noč od torka na sredo ni mogel spati. Končno se je iz Lisabone povrnil tja poslani Ivao de Azevedo, ki je donesel vest, da v Lisaboni zma-gujejo revolucionarji. Krog 10. je došla tudi kraljica, mati Amelija. Našla je kralja pobitega in iznemo-glega.

Tedaj se je pojavila misel, naj kralj pobegne iz Portugalske. Tele-fonično so poklicali kraljico Marijo Pijo, češ, da kralju ni dobro. Odpoto-vala je nemudoma, češ, »Mon paure petit à besoin de moi. Attendez moi à trois heures«. (»Moj mali me potrebuje. Pričakujte me ob treh po-poldne.«)

Ob dveh popoldne je iz Lisabone došla brzozavka nove provizorne vlade, ki je velevala, naj se tudi nad Mafro dvigne republikanska zastava in naj se vest o padcu monarhije spo-roči krajevnim oblastem. V kraljevi palači je zavladala huda preplaše-nost. Vsi so mislili, da je brzozavka zlagana. Oklepali so se poslednje nade.

Kraljeva rodbina se je zbrala k obedu. Nihče ni govoril. Komaj so začeli obedovati, ko je v sobo prišel častnik, ki je tedaj imel službo, in ja-vil, da je neobhodno nujno, da kra-ljeva rodbina nenadoma odpotuje. Jahta »Amelia« je čakala pred Eri-ceirom. Na to vest so vsi odskočili od mize. Bil je tragičen prizor. Tačas je dospela brzozavka, ki je potrdila pro-glašenje republike. Ni preostajalo drugo, kraljeva rodbina se je morala umakniti na čakajočo jahto. Ker na njej ni bilo živih, je sluga z grajske mize pobral, kar je bilo na njej, po-vezal v culo in odnesel v avtomobil. Na treh avtomobilih se je kraljevska obitelj s spremstvom brez vsakršne prtijage poslovila od domovine.

Spremljalo jo je 60 zvestih ko-njenikov pod poveljstvom nekega poročnika. V Ericiiri, kjer je prista-nišče, je ljudstvo tiho gledalo, kako se vkreuje kralj in njegova obitelj. Kralj je na potu omahoval, da so ga morali podpirati, kraljica Marija Pija se je naslanjala na nekega ple-miča. Ribiči s košarami so stali krog njih in jih radovedno opazovali. Kralj je stopil v čoln, ribiči so ga prepljali na jahto. Kralj je prvi sto-pil na jahtin krov. Sprejel ga je nje-gov strie infant in ga objel. Krog štirih je jahta dvignila sidra in od-plula v daljo, na obali zaostali narod je gledal za njo, tih in nem in brez solza.

Za kratek čas.

— Že spet si pijan! Kaj ti ven-dar je, da vedno piješ?
— Oh, ko sem pa tako nesrečen.
— In zakaj si nesrečen?
— Kaj ne bom nesrečen, ko sem pa vedno pijan.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Kasto Pustoclemček.

Borzna poročila.

Dunaj, 18. oktobra. Razpoloženje je bilo večeraj z ozirom na bližajoči se ultimo precej rezervirano in se zlasti v kulisi ni mogel razviti živah-nejši promet. Povpraševalo se je več-raj predvsem po akcijah banke »Uni-on« po raznih ogrskih vrednostih »Lloydovih« in po tabačnih akcijah. Proti poldnevu se je razpoloženje še poslabšalo in borza je končala brez živahnosti. Rente so malo spre-me-njene. Devize so nategnile.

S. — Dunaj, 18. oktobra. Akeije trboveljske akcijske družbe so mnogo izgubile na kurzu. Na borzi se je več-raj govorilo, da z ozirom na težkoče, s katerimi se mora trboveljska akcijska družba v zadnjem času boriti, le-tos ne bodo izplačane nobene divi-dende.

Ljubljanska »Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 17. oktobra 1910.

Deležbeni papirji.	Dunajski	Slavonski
4% majeva renta	93.15	93.35
4-2% srebrna renta	96.90	97.10
4% avstr. krona renta	93.10	93.10
4% ogr.	91.80	92. —
4% kranjsko deželno posojilo	96. —	97. —
4% k. o. češke dež. banke	94. —	95. —

Srečke.	Dunajski	Slavonski
Srečke iz l. 1860 1/2	219. —	225. —
" " " 1864	321. —	327. —
" tiske	154.75	160.75
" zemeljske l. izdaje	297. —	303. —
" " " II.	277.50	283.50
" ogrske hipotečne	247.50	253.50
" dun. komunalne	533. —	543. —
" avstr. kreditne	518. —	528. —
" ljubljanske	88. —	94. —
" avstr. rdeč. križa	60. —	64. —
" ogr. " "	37.25	41.25
" bazilika	27.75	31.75
" turške	256.50	257.25

Deležbe.	Dunajski	Slavonski
Ljubljanske kreditne banke	445. —	447. —
Avstr. kreditnega zavoda	669.50	670.50
Dunajske bančne družbe	557.50	558.75
Južne železnice	115.50	116.50
Državne železnice	758.50	759.50
Alpine-Montan	771.75	772.75
Češke sladkorne družbe	263. —	266. —
Živnostenske banke	272.50	273.50

Valute.	Dunajski	Slavonski
Cekini	11.37	11.40
Marke	117.57	117.77
Franki	96.50	96.60
Lire	94.75	94.95
Rublji	254.50	255.50

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 17. oktobra 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	10.48
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	10.44
Rž za oktober 1910	za 50 kg	7.75
Koruzza za maj 1911	za 50 kg	5.49
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	8.01

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Knafljeve ulice (nasproti glavne pošte)

znano najboljšje perilo

najcenejši nakup

182

oprem za neveste.

208

Globoko potrtega srca nazna-njamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša iskreno ljubljena, nepozabna mati, stara mati, sestra in teta, gospa

Franciška Podboj roj. Arko

v ponedeljek 17. t. m. ob polu 2. uri popoldne, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 55. letu starosti, po kratki bolezn, mirno v Gospodu zaspala.

Truplo predrage rajnice se pre-pelje dne 19. oktobra iz deželne bol-nišnice v Ljubljani v Žužemperk, kjer se položi na ondotnem pokopališču k večnemu počitku.

V Ljubljani, 17. oktobra 1910.

Žalujoči rodbini Podboj in Arko.

Ženitna ponudba!

Zasebni uradnik v večjem mestu 32 let star, z letno plačo K 5800 in pokojnino, se želi seznaniti v svrhu ženitve z iz-obraženo gospico, plemenitega značaja, staro 22—26 let. Zah-teva se nekaj premoženja, vendar ne brezpogojno.

Resne ponudbe s sliko pod šifro »Dalmacija« na uprav-ništvu »Slovenskega Naroda«, do 25. t. m.

Slike se vrnejo, za tajnost se jamči. 3481

Kupujte večerno izdajo „Slovenskega Naroda“.

2 lepa prostora

pripravna za delavnice ali skladišča
se s 1. novembrom oddasta.

Poizve se pri hišnem gospodarju
Ivanu Košenina, Kolodvorska
ulica št. 6. 189

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino
cirkularjev, pism in drugih tiskovin
okrbi celo v tej stroki izveštan
trdnik.

Naslov v upravitelstvu „Slov.
Naroda“

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po
5 1/2 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštno hranilnice račun št. 828.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Selenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eskontira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni
pisarni. 10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

priporoča promese na
Dunajske komunalne srečke à

K 18'—

Zrebanje
2. novembra

Glavni dobitek

K 300.000.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po čistih 4 1/2 %

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi
je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797— jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj

Banka „SLAVIJA“

smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim

Banka „SLAVIJA“

dobrodelnim namenom.

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Zapieni enoi

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska
LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

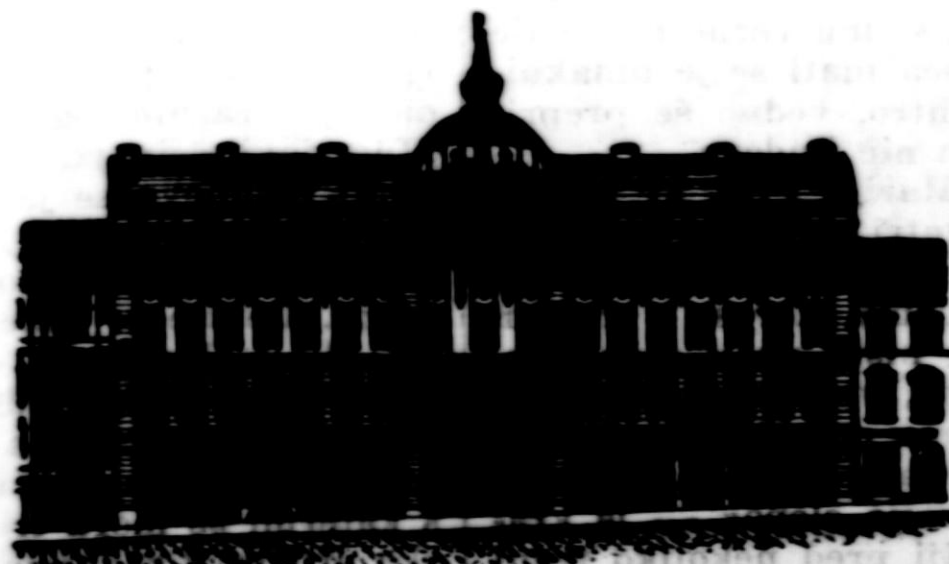
∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1908 nad 518 milijonov kron.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vse
svoje močje. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija s vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/2 % brez odbitka; nevzdržene obresti se
prispevajo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5 %, obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1 1/2 % na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo. 4